

ויקרא

ג' ניסן תשפ"ג
גליון מס' 380הדלקת נרות: 18:15
נץ החמה: 06:34
צאת שבת: 19:31
צאת שבת ר"ת: 20:08

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לרפואת אבלין בת גורג'יה
לרפואת שלמה בן מרים הי"ו

שחור

"ויקרא אל משה וידבר ה' אליו".

למה לא כתוב "ויקרא ה' אל משה", כמו שכתוב בכל התורה?
למה כתוב "ויקרא אל משה", ורק אח"כ "וידבר ה' אליו"...

"ויקרא" באל"ף זעירא – ויקר'. לשון מקרה...

אומר ר' משה לייב ססובר: דע לך, שגם בדברים הכי קטנים
שבעולם... בדברים הזעירים, אלו שנראים לך כמקרים בלבד...

גם כש"ויקרא אל משה", זה לא צירוף מקרים...

זה הקב"ה בכבודו ובעצמו מקרה לך!

"וידבר ה' אליו", הוא מדבר איתך!

פעם איזה יהודי צדיק ישב בחדר בידוד...

לא בתקופת הקורונה... הוא עבר ל"ע כימותרפיה, והיה צריך

להיות בבידוד... הוא הזכיר את מה שאומרים העולם "בדד"

ר"ת "בכל דרכיך דעהו". ואז הוא אמר שהוא עושה מזה ר"ת

שונה... "בכל דרכיו דעהו"!

תכיר את הקב"ה ותאמין בו גם כשאתה לא מבין אותו!

אם אתה דופק בדלת, והעינית של הדלת בצבע שחור...

זה סימן שבעל הבית מסתכל עליך!

"כל המחלה אשר שמתני במצרים לא אשים עליך".

איזו מחלה היתה במצרים...? במצרים לא היתה שום מחלה!

היה דם, צפרדע, כינים... היו מכות, לא היו מחלות!!!

על איזה מחלות התורה מדברת?!

אומר ה'ידגל מחנה אפרים' בשם הסבא קדישא שלו, הבעל שם

טוב הקדוש: אין הקב"ה שולח ייסורים על האדם, אלא אם כן

הוא שולח לו מקודם חולי מרה שחורה...

הגמרא אומרת 'מחלה' גימט' 83, ששמונים ושלושה חולאים

תלויים במרה.

כל החולאים תלויים במרה, כי לפני מרה שחורה לא יכולה

לבוא אל אדם מחלה!

מסביר ה'ידגל: "כל המחלה אשר שמתני במצרים", הכוונה

שלא תהיה לך מרה שחורה... לא יהיו לך לא עצבות, לא

דאגות, לא טרדות, לא תאכל את הלב שלך... ואם לא תהיה

לך מרה שחורה, ממילא לא יוכלו לשלוט בך כל המחלות...

אדם צריך לדעת.

בזמן מלחמת העולם השנייה, היה חק שאסור להדליק אורות

בלילה, כדי שהאויב לא ידע איפה אנשים נמצאים.

היהודים, שרצו אור, קנו בדים שחורים להסתיר את החלונות.

ככל שהמנורה היתה חזקה יותר, כך הם נצרכו לקנות בד

שחור יותר... ללמדך שכמה שזה יותר שחור... כך האור גדול!

העבודה!

חודש ניסן. חודש של ניסים... ומצד שני חודש של ניסיונות...

לר' נפתלי מרופשיץ היתה קופסת טבק ריקה. כל הזמן הוא היה

פותח וסוגר אותה...

אחד התלמידים שאל אותו: רביה, איזה עניין יש בלפתוח ולסגור

את הקופסא הזו? הרביה עושה כאן איזה כוונות מיוחדות?

אמר לו ר' נפתלי: כשמתעורר אצלי כעס על איזה דבר מסויים, אז

אני מכניס אותו מיד לקופסא הזו למשך שעתיים!

בשעתיים הללו, אני לא חושב על הכעס הזה כלל, זה סגור!

אחרי שעתיים אני פותח את קופסת הטבק, ואז אני בודק אם אני

אכן צריך לכעוס או לא...

כשיש חודש כזה גדוש בעבודות מיוחדות ומאתגרות, אדם צריך

להכין קופסת טבק ריקה... צריך להימנע מהכעס.

ומלבד זאת יש לזכור את מעלת עבודת הימים הקדושים הללו,

וכמה שהקב"ה חפץ בה ומשתעשע בה, וממילא לעשותה בשמחה!

וגם אם לא הכי נוח לו, כדאי להיזכר במה שכותב ה'פלא יועץ':

"כי מה שמנדדים את בעל הבית ממקומו בערבי פסחים, וצריך

לישב בין תנור לכיריים, מכפר כגלות! ובלבד שיכוון לשם כך

ויקבלנו באהבה רבה!

רשע אומר: "מה העבודה הזאת לכם".

תגידו, בדיוק ליל הסדר לא מוצא חן בעיניו...?

מילא אם היה מואס בכיפור כי צריך לצום וללכת בלי נעליים...

אבל ליל הסדר הוא לילה כל כך מותוק, מה אתה שואל על פסח?!

אומרים לאבא: אם הבן שלך שואל בליל הסדר מה העבודה זאת

לכם? הבעיה היא אצלך...

הוא בעצם אומר לך: "אבא, אין לי כח לכל המריבות הללו, ואני

כבר לא יכול לשמוע את כל הצעקות הללו... למה אתם עובדים?!"

ההורים צריכים לייצר אוירה והרגשה של גן עדן בבית...

לחלק קצת פרסים וממתקים... לצאת קצת לטיולים בין הסדרים...

זה הטעם שישאר לילדים מהחג, חייבים לתת להם להרגיש בעננים!

וגם צריך ללמוד את ההלכות, ולדעת מה עיקר הדין ומה חומרא,

איפה אפשר להקל ואיפה אפשר קצת לשחרר... להקל את העבודה

מעל האנשים והנשים...

היה פעם איזה יהודי שהתווכח עם אשתו...

"צריך לנקות בין הבלטות!"

ואשתו עם הגב השבור שלה טוענת: "מימי לא ראיתי שמנקים בין

הבלטות... לא אצל אמא שלי ולא אצל סבתא שלי...".

בקיצור מבוי סתום... הולכים לעשות שאלת רב!

הרב שמע את הצדדים ואכן פסק לטובת האיש שחייבים לנקות בין

הבלטות, אבל מאחר והניקיון הזה הוא כל כך מסובך, ומאידיך גם

מאוד חשוב, אי אפשר לסמוך בזה על הנשים והילדים, ולכן הוא

בעצמו צריך לנקות עם קיסמים את כל החריצים שבין הבלטות!

צער בעלי חיים דאורייתא, קל וחומר צער בני המשפחה...

הפינה הרגישה

"אדם כי יקריב מכם קרבן... מן הבהמה, מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם" אדם רוצה להתקרב לבורא עולם, אבל הוא יודע מה המצב שלו... תיק פלילי שלא מבייש אף עבריין מקצועי, והוא רק הולך ותופח ותופח כל שעה ושעה... איך הוא, עבריין עם תעודות, יכול להתקרב לבורא עולם!?

אומר ה'תפארת שלמה': אתה יכול להתקרב! איד?

תלמד "מן הבהמה"!

הבהמה הזאת כשמה כן היא בה מה! אבל ברגע שלקחת את הבהמה המגושמת הזו, ואמרת שלוש מילים... "הרי זו עולה"!

הבהמה הזאת הפכה להיות קודש קודשים!!!

אם בהמה שכל היום אוכלת, מעכלת ואת המשך אין צריך להגיד... וזה מה שהיא עושה כל היום... יכולה להפוך להיות קודש קודשים ונדבד גם להישאר בהמה!

אז אתה, שאתה לא ממש בהמה, רק דומה לאחת כזו, אם רק תגיד איזה 'אמן' יהא שמיא רבא', אם רק תשב ללמוד ברצינות איזו שעה, אם תנסה להתפלל בכוונה... תבקש להיות 'עולה'! אז על אחת כמה וכמה, שתהפוך להיות קודש קודשים, וכנראה שהדמיון בינך לבין הבהמה יפחת משמעותית!

ר' שלומקיה זווילער היה אומר ש'ויקרא' באל"ף זעירא, מלמד אותנו שהקב"ה כביכול מקטין את עצמו כדי לקבל קרבן מן אדם ולהיות 'מושפע'... אם אדם רק עושה צעד אחד לקראת בורא עולם, איזה בקשה לשינוי, בקשה שיציל אותו מן החטא, שיעזור לו לבעוס פחות, או לקנא פחות... אז הקב"ה מוכן להמעיט את עצמו ולהיות כביכול בגדר 'מקבלי' מאותו אדם, בבחינת "ישראל מפרנסים את אביהם שבשמיים".

צדיקים

רבנו משה יוסף הופמן זצוק"ל

אחר כשכבר קבע רבינו את דירתו בירושלים עיה"ק, בא אחד מעיר פאפא לבקרו ושמו ר' משה ברגר, ואמר לו רבינו זצ"ל, כשתחזור לעירך, תאמר שם לבנו של הרבני הנגיד הגאון המפורסם ר' עקיבא שרייבר זצ"ל, (שהיה בנו בכורו של הגה"ק רבי שמעון סופר זי"ע אבד"ק קראקא, והיה הילד האחרון שנימול ע"י החת"ם סופר זי"ע) כי המזווה בביתו פסולה, ואל תאמין, שאני רואה מירושלים לפאפא,

רק שחלמתי, שהייתי מטייל עם אליהו הנביא, ופלפלנו על איזה הלכה ברמב"ם, ואמרתי מי הוא זה בעיר פאפא, שיש לו ספרי הרמב"ם בביתו, רק בביתו של ר' עקיבא שרייבר, על זה אמר לי אליהו הנביא: ששמה אינו הולך, כי המזווה שלו פסולה. כשחזר ר' משה ברגר לפאפא ומסר שם הדברים, בדקו את המזווה, ואכן מצאו, שהייתה פסולה.

סיפר הגה"צ ר' יצחק שלמה אונגר זצ"ל: בעיר פאפא התגורר אדם בשם ר' יצחק שלמה ברגר (רבינו התגורר בביתו ושמו הוזכר לטובה כאחד מידידי רבינו ומהעומדים לימינו, בהקדמתו לספרו "מי באר מים חיים" על מסכת ברכות). איש זה היה עשיר מופלג, רכושו השתרע על פני הרבה חוות, ולרשותו עמדו ארבעים פועלים שאינם בני ברית. בנו של ר' יצחק שלמה ששמו מרדכי, חלה במחלת השחפת רח"ל בהיותו בחור בן שש עשרה, ואביו היה מפציר ברבינו מדי יום ביומו שיברך את בנו לרפואה שלמה. באחד הימים פנה רבינו לאותו עשיר, שיואל להעמיד לרשותו עגלה עם עגלון, באשר רצונו לצאת לטייל באחד היערות שבקרבת מקום, עם הבן החולה, ואף שלרגל מחלתו הקשה הוא בוודאי לא חש בטוב, מכל מקום, הוסיף רבינו, אני מעוניין בעגלון גברתן. משהגיעו ליער סמוך, ירד רבינו ואתו הבחור החולה מן העגלה ויצאו לטייל במשך כמחצית השעה. כשחזרו, פנה רבינו לבן לווייתו "האם לא היה מן הראוי שהנכרי הבריון הלז יקח ממך את מחלתך? אמור נא אתי ביחד את המלים הבאות זה חליפתי, זה תמורתך, זה כפרתי וכו'", וכך חזרו על הדבר שלוש פעמים וחזרו על עקבותיהם. כעבור שישה שבועות שבק העגלון הנזכר חיים והחולה הבריא והאריך ימים. לאחר מלחמת העולם השנייה עבר ר' מרדכי ברגר לאנטוורפן שבבלגיה, שם שינה את שם משפחתו לפינק, ולפני שנים אחדות נפטר בהיותו בגיל מאה, וכל ימיו היה אדם בריא וחסון.

בס"ד
'דעת זקנים' הינו יקב בוטיק המייצר יין ברמה הגבוהה ביותר מענבים מובחרים ביותר מכל אזורי הסלתא שבארץ ישראל. היין מתיישן בחביות עץ אלון צרפתי משובחות, ומאופיין בטעמים ארומתיים מתקתקים, גוף מלא ומאוזן וסיומת חלקה ונעימה להפליא.
ייחודיות היקב היא שהיין נעשה בו בקדושה כמפורש בזוהר הקדוש (שמיני מ).
שכל השפע הנמשך לאדם ולעולם תלוי באופן עשיית היין.

אז איך אנחנו מכינים יין בקדושה?

קודם כל היין נעשה רק ע"י אברכים יר"ש | כל האברכים טובלים במקוה טהרה לפני העבודה ביקב | אף אדם לא נכנס ליקב מלבד העובדים בו | היין נעשה לשם מצוות קידוש, הבדלה, עונג שבת וי"ט, ארבע כוסות, פורים, ברית מילה, חופה וקידושין כמבואר בהקדמת הגר"א לתיקוני הזוהר | גוי לא ראה את היין כחומרת השליה הקדוש והבן איש חי | מעשר ראשון חולק ללויים בפועל | לא מבושל | בקבוק חדש | ללא חשש חילול שבת | ברכתו 'הגפן' אף לדעת הרמב"ם.

כי הקדושה עושה את שלה, מספיק רק לטעום כדי להבין...

בני ברק: 050-3337360

ירושלים / בית שמש: 0527-692603

חיפה: 0527-654417

ביתר עלית: 055-9535595

בא לא לקרוא בשעת התפילה

בס"ד

דעת זקנים

למצות ארבע כוסות, אתם חייבים

זה פשוט לא הכי מהודר אם זה לא 'דעת זקנים'

בהשגחת הבר"ץ
ירושלים
ה'עדה החר"י

העלון טעון גבייה